

— **Druga železniška zveza s Trstom.** Dne 30. marca se je v železniškem ministerstvu vršilo posvetovanje o drugi železniški zvezi s Trstom. Posvetovanja so se udeležili zastopniki železniškega, finančnega, trgovskega in vojnega ministerstva. Posvetovalo se je o predloženih načrtih, katere bi bilo upoštevati za to železnico. Po dveinpolurnem posvetovanju se je sklenilo, da je predložene načrte še popolniti. Ko se to zgodi, se ministerska komisija zopet snide in konečno izreče svoje mnenje, kje naj bi se gradila nova železnica v Trst.

— **Topničarsko vojašnico** gradili bodo v Ljubljani ob Dunajski cesti za sv. Krištofom. Komisiji, katera je imela na log izbrati prostor, je to stavbišče najbolj ugajalo. Zgradbo se prične takoj.

— **Knežji dvorec** v Ljubljani bodo podrli in stavbišče na drobno prodali.

— **Celjsko pevsko društvo** priredi dne 31. maja na vrtu hotela pri kroni veliko pevsko slavnost s prijaznim sodelovanjem telovadcev in tamburašev „Celjskega Sokola“ in „Šmarske godbe“. Vrli Celjani le tako naprej!

— **V smrt na vešalah** so obsodili dne 31. marca v Celju storilca groznih umorov v Trojanah in na Vranskem. Pavla Fermeta. Jožef Mazzoni, ki je bil sozatožen je bil oproščen. To je tisti Mazzoni, na katerega je letel tudi sum, da je umoril agenta Stedryja v Ljubljani. Ker je pa manjkalo zadostnih dokazov za to, so preiskavo ustavili.

Dvojni umor in samomor.

Koncem minolega meseca se je pri Dunaju dogodilo grozno hudodelstvo. Že postaren mož s štirimi otroki je imel znanje tudi z ne več mlado vdovo z dvema otrokoma, katerega pa ni hotela vzeti. Karol Stundner ima že 40 let in je strojni ključar ter ima štiri otroke 21, 17, 4 in 3 let. 41letna vdova Steiner ima dve hčerki 14 in 13 let in tudi ni brez vsega premoženja. Nedavno je prodala hišo in si kupila prodajalnico z mešanim blagom.

Steiner je imela dolgo znanje s Stundnerjem. On je silil, da se vzameta, ali ona je pa vedno odlašala. O njej se govori, da je malo lahkomisljena in je rada vodila moške za nos. Sedaj je imela znanje z nekim krčmarjem in ga je tudi nameravala vzeti. To je Stundner izvedel in je bil močno ljubosumen. Sklenil je njo in sebe usmrtiti.

Ob najstih po noči je nekega dne prihitela iz stanovanja omenjene Steiner njena štirinajstletna hči, ki je bolna za ošpicami, klicat na pomoč, ker ležita v stanovanju v krvi njena mati in Stundner. Natančnejega deklica ni mogla povedati.

Policija je našla oba s prestreljenima glavama. Stundner je bil že mrtev, Steiner je pa umirala. Konstatovalo se je, da se je umor izvršil z Steinerjeve revolverjem, dvombe tudi ni bilo, da je Stunder morilec.

Žandarski stražmojster Dornberger je šel v stanovanje Stundnerjevo, če bi našel ondu kako pisanje, kaj je povod hudodelstvu. Našel je 21letnega Stundnerjevega sina spečega v postelji. Sin se je grozno prestrašil, ko mu je žandar povedal, kaj se je zgodilo. Sin je povedal, da ni našel svetilnice na pravem mestu, ko je prišel domu, in iz tega sklepal, da je

bil oče poprej doma in je zopet odšel, kar se mu pa ni zdelo čudno. Žandar je začel iskati, in našel je pismo, v katerem sam samomorilec prosi svoja starša otroka, naj mu odpustita, kar je storil, ker več živetni ni mogel, tega malega pa ni mogel samega pustiti na svetu. Iz tega so sklepali, da je fantka umoril, ker ga ni bilo doma, kar pa starši sin poprej ni opazil. Iščeta in najdeta v omari za obleko otroka obešenega.

Nadalje se je dognalo, da je Stundner prejšnji dan tega štiriletnega sinka vodil od gostilne do gostilne, da ga je opijanil in ga v pijanosti umoril. Dognalo se je pa tudi, da je hotel umoriti tudi svojo triletno hčerko, ki pa ni doma, temveč je pri botri. Bil je šel po njo, a dekletce ni hotelo ž njim in je močno jokalo, za to je je pustil.

Najstarši Stundnerjev sin je od tega dogodka tako vznemirjen, da se boje, da bode zblaznil ali pa nevarno zbolel. V nevarnosti je pa tudi Steinerjeva hčerka, katera se je prehladila, ko je bila v sami srajci šla po policijo. Druge Steinerjeve hčerke pa ni bilo doma, biva pri nekih sorodnikih. Ta dogodek je vzbudil veliko senzacijo, posebno ker je Stundner bil znan kot reden, trezen in pošten mož. Ljudje vso krivdo izražajo le na umorjenko, ki nikakor ni bila na najboljšem glasu.

— **Nesreča.** Pri Raku v Porečah na Koroškem imeli so nad kletjo napravljen konjski hlev in sobo za hlapce. Po noči od 23. do 24. sušča udrl se je obok nad kletjo in konji ter hlapci so padli v klet. Jeden hlapec, mlad fant, kateri bi imel letos prvokrat iti k naboru, je obležal mrtev pod kamenjem. Konjem se ni nič zgodilo.

— **Požar.** Huda nesreča zgodila se je po noči od 23. do 24. marca v Voglah na Koroškem. Po 8. uri zvečer, ravno ko so ljudje šli k počitku, začelo je goreti pri Leberju in kmalu so bila vsa poslopja Leberjeva in Kovačeva v ognju. Kako je ogenj nastal, se še ne ve prav, nekateri pravijo, da je v skednju nekaj poknilo in da je potem kar na več krajih naenkrat začelo goreti. Pri Kovaču so morali zbežati čez hodnik na prosto, ker so stopnjice že gorele, in otroke kar pometati čez hodnik. Gospodar in gospodinja sta se pri tem hudo ožgala. Došli sosedji in požarna bramba iz Šmarjete so zabranili, da se ogenj ni še bolj razširil. Škoda je velika. Oba posestnika sta zavarovana. Zgorelo je tudi nekaj živine in našla je v ognju žalostno smrt tudi sestra posestnikova, 38letna Katarina Rozman. Ko je že gorelo, hitela je še v hišo po obleko in ni se več mogla rešiti. Drugi dan so našli samo nekaj kostij pod pepelom.

— **Eksplodizija plinove peči.** Dne 16. m. m. je v Parizu se v neki hiši razletela plinova peč in prouzročila velik strah. V nočni obleki so bežali nekateri ljudje na streho in klicali na pomoč. V dveh stanovanjih je podsulo 12 ljudi, ker se je udrl strop. Šest jih je hudo poškodovanih. Hiša je tako poškodovana, da jo morajo podreti.

— **Velika nesreča v Lillu.** V Lillu na Francoskem je v noči mej 28. in 29. marcem pogorela cerkev in bolnica in je ogenj napravil mnogo škode. 16 bolnikov je umrlo, ko so jih prenašali iz bolnice vojaki. Vojaki so v bolniški lekarni se napili strupa, misleč, da je žganje in jih je sedem umrlo, dvajset pa nevarno zbolelo.

— **Razpok smodnika v gostilni.** V Sallenbachu pri Lincu je neki kmet zavitek smodnika postavil pod stol v neki gostilni, v kateri je bilo polno ljudi. Nakrat se je smodnik unel in tri osebe so hudo, več pa lahko poškodovanih.

— **Izginoli milijoni.** V Opatiji je te dni umrl nekdanji bogati veleposestnik Elenor Kiss pl. Ittebe. On izvira iz rodu, ki je bil dal puntarskim Ogrom vojnega ministra generala Kissa. Pokojnika oče je imel še v sedemdesetih letih veliko posestvo v Alfiöldu, večje, kot je kraljevina Virtemberška. Omenjeni general Kiss se je imel zahvaliti samo svojemu velikemu premoženju, da so ga uvrstili mej huzarje. Ko ga je oče bil pripeljal v novomeško kadetno šolo, mu je rekel polkovnik, da vojaški stan dosti stane. Kiss ga je pa vprašal, če misli, da bi 16.000 gld. na mesec za njegovega sina ne bilo zadosti, toliko je on že naprej namenil. Polkovnik je kar ostrmel. Že s 24. leti je bil mladi Kiss že stotnik. Pozneje je postal general in vojni minister. Pri Aradu je pal v boju. Podedoval je premoženje za njim njegov brat, ki ga je vročil svojima sinoma Elenorju in Nikolaju, ki sta hitro ga napravila. Graščine so sedaj v drugih rokah.

— **Polkovnika prosil na posodo.** Vsakdo ve, da se delanje dolgov hudo kaznuje pri vojaki. Gotovo mora več tednov biti v zaporu častnik, ako ga pri strogem polkovniku kdo ovadi zaradi dolgov. V nekem polku — pa ne v Ljubljani — je služil mlad poročnik, ki je vsled svojega veselega življenja se hudo zadolžil. Nekdo ga je tožil za 100 gld. Polkovnik je bil v zadevi delanja dolgov jako strog in ob 10. uri se bi moral pri njem oglasiti k raportu. 30 dni zapora mu ne odide. Kaj je hotel storiti častnik. Domu pisati je bilo že prepozno, drugod pa tudi ni bilo moč dobiti denarja. Šel je k polkovniku. Prosil ga je, če more nekaj besed zasebno z njim govoriti. Polkovnik mu je dovolil. Poročnik je strogemu polkovniku razložil, da ga nekdo toži za 100 gld. Čez pol ure mora iti k polkovnemu raportu, in ako do tedaj dolga ne plača, ga strogi polkovnik brez prizanašanja zapre. Prosil je polkovnika, naj mu posodi 100 gld. Polkovnik je to storil. In čez pol ure je polkovnik se jedva vzdrževal smeja, ko je poročnik stal že s pobotnico v roki pred njim, da je dotični dolg že častno poravnal, kakor se častniku spodobi.

— **Odkritosrčen tat.** V Zagrebu so te dni prijeli nekega znanega tatu, ki je bil iz Zagreba že iztiran. Vprašali so ga, čemu je prišel v Zagreb. Odgovoril je, da je prišel krast, ker nima družega zaslužka.

— **Zblaznil sodec.** Sodec Rempler, kateri je nekaj časa vodil preiskavo zaradi sleparij pri francoski južni železnici, je zblaznil. Minoli teden v sredo, je kar začel po svoji pisarni razmetavati razne akte. Tajnik ga je zastonj miril. Najbrž že tedaj ni bil normalen, ko je vodil omenjeno preiskavo. Zato pa stvar ni šla dalje in je bil vse zmedel, tako da je vlada bila prisiljena stvar izročiti drugemu sodniku, ki se pa iz zmedenih aktov, kar več spoznati ni mogel.

— **Roka zmrznila.** Da komu pri 5 stopinjah gorkote roka zmrzne, je gotovo velika redkost. To se je zgodilo te dni v Hamburgu. Popravljaj je ključar na strehi tamošnje hladilnice pipo kondenzatorija. Pipa se odpre in amonjakova sopar prouzroči tak mraz, da mu je roka povse zmrznila. Moral je v bolnico.

— **Zaradi ljubezni.** Dne 24. m. m. sta iz Prage na Dunaj se pripeljali dve dekletici Hermina in Ernestina Heller. Na Dunaju sta obe skočili v Donavo. Mlajšo, Ernestino, je rešil neki ribič. Povedala je, da sta sklenili se umoriti, ker sta se bili obe zaljubili v jednega in tistega mladeniča, barona Romana Friedberga.

— **„Ubogi“ Astor!** Lansko leto je John Astor, kateri ima v Novem Jorku zemljišč za 30 milijonov dolarjev vrednih, izrekel mestnemu davkarju pod prisego, da je njegovo

osebno imetje le 3 milijone dolarjev vredno; letos je pa ta „siromak“ že skoro popolnoma „propal“ in navedel, da je njegovo osebno imetje le še 250.000 dolarjev vredno. Kaj je z ostalimi 2,750.000 dolarjev napravil se nevé, vendar pa je v obče znano, da je njegovo pohištvo, slike, zlatnina in srebrnina vredna nad 2,000.000 dolarjev. Toraj kako je mogoče Astorju vrednost svojega premoženja nižje navajati, ali je celo svoje stvari prodal, ali celo nesel v zastavnico? Najbrže se mož odteguje obdačenju in kot mnogokrat milijonar „ne more“ plačati davkov in naj te raje siromaki nanosijo.

Vedno bolj se svet zanima za Kathreinerjevo sladno kavo, zato je tovarna priredila podobe izvirnih zavojev, ki jo danes podamo v prilogi ter na njo sl. občinstvo še posebej opozarjamo.

Loterijske srečke.

V Lincu dne 28. marca t. l.: 3, 9, 88, 68, 38.

V Trstu dne 28. marca t. l.: 47, 87, 15, 42, 86.

V Pragi dne 1. aprila t. l.: 63, 71, 35, 87, 50.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 28. marca 1896. Pšenica gld. 8 — kr., rž gld. 7.40 kr., ječmen gld. 6.40 kr., oves gld. 7. — kr., ajda gld. 7.40 kr., proso gld. 6.50 kr., turšica gld. 5.40 kr., leča gld. 10 — kr., grah gld. 10 — kr., fižol gld. 11 — kr. (Vse cene veljajo za 100 kgr.)

Vizitnice

priporoča

J. Blaznik-ova tiskarna v Ljubljani.

Krasni uzorci se pošiljajo zastonj in poštine prosto na zasebne naročnike. Zelo obširne uzorčne knjige, kakor jih še ni bilo, dobe krojači nefrankovane. (8)

Blago za obleke.

Peruvien in dosking za visokočastito duhovščino, predpisano blago za c. kr. uradniške uniforme, za veterance, požarne brambe, telovadce, livreje, sukno za biljarde in igralne mize, prevlake za vozove. Največja zaloga štajerskega, koroškega in tirolskega lodna za gospe in gospode po prvotnih tovarniških cenah in v takih izbirah, da jih 20kratna konkurenca ne zamore nadomestiti. Največja izbira ogrinal za dame v najmodnejših barvah, perilno blago, potne pléde od 4 do 14 gld. Krojaške potrebščine (podvlaka, gumbe, šivanke, sukanec itd.) Vredno, pošteno, trpežno, čisto volneno sukno blago in ne cene cunje, ki niti niso vredne krojaškega dela, priporoča:

JAN. STIKAROFSKY,

v Brnu (središče avstrijske suknene trgovine).

Največja zaloga sukna v vrednosti $\frac{1}{2}$ milijona goldinarjev.

— Pošilja se le po povzetji. —

Svarilo! Agentje in krošnarji radi prodajajo svoje malo-vredno blago pod imenom „Stikarofsky“. Da se takim sleparijam v okom pride, javim, da tem ljudem sploh svojega blaga ne prodajam.